

## Domnișoarelor iar l-am visat pe Nicolae Labiș

Costel Zăgan

---

În fiecare clipă realitatea mă izbește în față  
irealitatea  
rupe cuvinte din carnea mea  
bucăți mari  
din poemele mele de dragoste  
atârână  
pe gardurile femeilor  
din satul meu natal  
câinii fug  
cu colacii iluziilor mele nocturne  
în cozile lor mândre  
ca niște steaguri  
la o manifestație  
anti-realitatea românească  
apoi  
se încaieră  
prin  
șanțurile  
haikuurilor mele de weekend  
dincolo de retina imaginației  
fetele mari se joacă de-a v-ați ascunselea  
cu sentimentele mele erotice  
de copil  
cu efect întârziat  
babele satului  
mă recunosc ca lider de necontestat

Și eu eu ce fac

Cu poezia pe umăr ca o pușcă

iar vreau să vânez  
moartea căprioarei  
dintr-un foc

Halal poet

cu  
scaunul singurătății  
la  
cap

N-am ce zice

n-am ce scrie

Pauză de viață  
cică

Costel Zăgan, ODE GINGAȘE